

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a portugál kormánynak a 11 656. sz. dokumentum útján kézbesített, 2009. október 14-i bizottsági határozatot, amelyben a Bizottság megtagadja a halászati tevékenység ellenőrzésére szolgáló, két óceáni járőrhajó beszerzésére eredetileg jóváhagyott összeg (1 025 000 euró) visszatérítését;
- kötelezze az alperest arra, hogy kedvező határozatot fogadjon el a portugál kormány által a 2002. december 10-i 2002/978/EK bizottsági határozat keretében benyújtott visszatérítési kérelemről;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság tévedett a jogi körülményekben, mivel a portugál állam a közbeszerzést érintő minden szabályt teljes mértékben tiszteletben tartott.

A Bizottság tévedett a ténybeli körülményekben.

A Bizottság megsértette az indokolási kötelezettséget, mivel a vitatott határozatban nem említ semmilyen olyan jogalapot, amely igazolná annak elfogadását. Az említett határozatnak — mivel az ellentétes valamely tagállam megfelelően alátámasztott jogi helyzetével és jelentősen érinti azt, valamint mivel ugyanilyen súlyos kárt okoz ezen államnak — különösen alapos és meggyőző indokolást kellene tartalmaznia, amely a jelen esetben teljes mértékben hiányzik.

2009. december 21-én benyújtott kereset — Niki Luftfahrt kontra Bizottság

(T-511/09. sz. ügy)

(2010/C 80/48)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Niki Luftfahrt GmbH (Bécs, Ausztria) (képviselő: H. Asenbauer ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék az EUMSZ 264. cikk (1) bekezdése [korábban EK 231. cikk (1) bekezdés] alapján semmisítse meg a Bizottság 2009. augusztus 28-i, „Állami támogatás C 6/2009 (volt N 663/2008) — Ausztria Austrian Airlines — Szerkezetátalakítási terv” megtámadott határozatát;
- A Törvényszék eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-e alapján kötelezze a felperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az Austrian Airlines vállalatcsoportban meglévő osztrák állami részesedésnek a Deutsche Lufthansa AG részére történő eladása keretében nyújtott állami támogatásról (C 6/2009 (volt N 663/2008)) szóló 2009. augusztus 29-i C(2009) 6686 végleges bizottsági határozatot támadja. E határozatban a Bizottság azon az állásponton van, hogy az Osztrák Köztársaság által az Austrian Airlines részére nyújtott szerkezetátalakítási támogatás bizonyos feltételekkel összeegyeztethető a közös piaccal, amennyiben a Bizottsághoz bejelentett szerkezetátalakítási tervet teljes terjedelmében végrehajtják.

Keresete alátámasztására a felperes, aki magánfinanszírozású légi közlekedési vállalkozást működtet, és a Bizottságnál panasszal élt a vita tárgyát képező szerkezetátalakítási támogatással szemben, elsősorban arra hivatkozik, hogy a bizottság megsértette az EK 87. cikk (1) bekezdését, (2) bekezdésének c) pontját, az EK 88. cikk (2) bekezdését, és a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatást (HL 2004. C 244., 1. o.). E tekintetben előadja, különösen, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta, hogy

- a szóban forgó támogatás címzettje nem az Austrian Airlines, hanem a Lufthansa, amely azonban nem nehéz helyzetben lévő, ebből kifolyólag nem támogatásra szoruló vállalkozás,
- az Austrian Airlines szerkezetátalakításához sem az Austrian Airlines, sem a Lufthansa nem nyújtott megfelelő saját hozzájárulást,
- a bejelentett szerkezetátalakítási intézkedések nem felelnek meg a fent említett iránymutatásnak,
- az Osztrák Köztársaság által felajánlott kiegyenlítő intézkedések nem elegendőek ahhoz, hogy a támogatásnak az üzleti feltételeket érintő kedvezőtlen hatásait a lehető legnagyobb mértékben enyhítsék.

A felperes továbbá előadja, hogy a szóban forgó támogatás elválaszthatatlanul kötődik olyan feltételekhez, amelyek a letelepedés szabadságával kapcsolatos közösségi jogszabályokba, és ezáltal az EK 43. cikkbe ütköznek.

A felperes a továbbiakban az EK 253. cikk megsértését kifogásolja, mivel a Bizottság a megtámadott határozatot szabályszerűtlenül indokolta, amennyiben:

- nem vizsgálta az érintett piacok helyzetét, különösen a támogatásban részesített vállalkozások és a versenytársak helyzetét e piacokon, és
- arra sem volt tekintettel, hogy az Austrian Airlines a múltban több alkalommal részesült a közösségi joggal ellentétes támogatásban.

Végezetül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság visszaélt a rendelkezésére álló mérlegelési jogkörrel.

2009. december 21-én benyújtott kereset — Rusal Armenal kontra Tanács

(T-512/09. sz. ügy)

(2010/C 80/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Rusal Armenal ZAO (képviselő: B. Evtimov ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg az Örményországból, Brazíliából és a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszédéről szóló, 2009. szeptember 24-i 925/2009/EK tanácsi rendeletet annyiban, amennyiben az a felperest érinti;
- a Tanácsot kötelezze a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetlevelében a felperes az Örményországból, Brazíliából és a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumfóliák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és

a kivetett ideiglenes vám végleges beszédéről szóló, 2009. szeptember 24-i 925/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009., L 262., 1. o.) (a továbbiakban: megtámadott rendelet) annyiban történő megsemmisítését kéri, amennyiben az a felperest érinti.

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes az alábbi öt megsemmisítési jogalapra hivatkozik, amelyek közül az egyik járulékos jogellenességi kifogáson alapul.

Az első megsemmisítési jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság és a Tanács megsértette az alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikkének (1)–(6) bekezdését, valamint az 1994. évi GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás vagy DEM) 2.1. és 2.2. cikkét, amennyiben a felperes vonatkozásában irányadó rendes értéket harmadik analóg országból származó adatok alapján számította ki, ezáltal pedig alapvetően téves következtetésekre jutott a dömpinget, valamint az Örményországból származó behozatal vonatkozásában az összesített értékelést, a kárt és az okozati összefüggést illetően. A felperes szerint a Bizottságnak és a Tanácsnak a saját örményországi adatai alapján, nem pedig az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja alapján kellett volna kiszámítani a felperes vonatkozásában irányadó rendes értéket.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bíróságnak az első megsemmisítési jogalap érdemi vizsgálata érdekében — az EUMSZ 277. cikk (korábban az EK 241. cikk) értelmében járulékos jelleggel — meg kell állapítania az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a felperessel szembeni alkalmazhatatlanságát, amennyiben az a felperes esetében irányadó rendes értéknek a megtámadott rendeletben történő kiszámítása során használt analóg ország módszer jogi alapjaként szolgált. A felperes azért hozza fel ezt a járulékos jogellenességi kifogást, mert azt állítja, hogy neki joga van a 2. cikk (7) bekezdése vele szemben történő alkalmazásának bírósági felülvizsgálatához, valamint előadja, hogy hátrányosan érintik őt a megtámadott rendeletben foglalt, a rendes értékre vonatkozó azon megállapítások, amelyek jogilag az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésén alapulnak. E rendelkezést a felperes szerint alkalmazhatatlannak kell nyilvánítani azon az alapon, hogy annak a felperessel szembeni alkalmazása sérti a dömpingellenes megállapodás 2.1. és 2.2. cikkeinek rendelkezéseit, amely megállapodást az Európai Unió többoldalú kötelezettségként szándékozott átültetni az uniós jogba, és amely részét képezi az Európai Unió alapját képező szerződéseknek, továbbá amely a Bíróság következetes ítélkezési gyakorlata értelmében a Tanáccsal és a Bizottsággal szemben kötelező erővel rendelkezik.

A második megsemmisítési jogalap keretében a felperes előadja, hogy még ha fel is tételezzük, hogy az intézmények nem az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdését, valamint a dömpingellenes megállapodást megsértve jártak el, megsértették az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját és tévesen tagadták meg a felperestől a piacgazdasági elbánást, továbbá a 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának alkalmazásával összefüggésben számos esetben nyilvánvalóan tévesen mérlegelték a tényeket.